KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2012. gada 26. septembris)

par ārkārtas pasākumiem, lai novērstu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (priedes koksnes nematodes) izplatīšanos Savienībā

(izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 6543)

(2012/535/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ievešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā [1] un jo īpaši tās 16. panta 3. punkta ceturto teikumu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2006/133/EK [2] dalībvalstīm jāveic īslaicīgi papildu pasākumi pret priedes koksnes nematodes (PKN) izplatību tajos Portugāles apgabalos, kuros iespējama tās izplatība. PKN uzliesmojumi Spānijā un ar PKN invadētas Portugāles izcelsmes priedes koksnes, koksnes iepakojamā materiāla un mizas atkārtota aizturēšana citās dalībvalstīs liecina, ka ir palielinājies risks, ka PKN varētu izplatīties ārpus tiem Portugāles apgabaliem, kuros iespējama tās izplatība. Ekonomiskā, sociālā un vides ietekme, ko radītu PKN izplatīšanās visā Savienībā, būtu nepieņemami plaša. Tāpēc ir lietderīgi paplašināt ar PKN apkarošanu saistīto pasākumu darbības jomu, attiecinot tos uz visām dalībvalstīm.

(2) Lai novērstu PKN ievešanu un izplatīšanos, dalībvalstīm būtu jāveic ikgadēji apsekojumi, lai noteiktu PKN klātbūtni apgabalos, kur tā agrāk nav konstatēta, un jāpieņem ārkārtas rīcības plāni, lai tās būtu gatavas rīkoties gadījumā, ja tiek konstatēta PKN klātbūtne.

(3) Konstatējot PKN klātbūtni apgabalos, kur tā agrāk nav konstatēta, dalībvalstīm būtu jānorobežo apgabali, kuros jāveic iznīcināšanas pasākumi. Šiem pasākumiem būtu jāietver uzņēmīgu augu preventīva izciršana invadētajā zonā un zonā ar 500 metru rādiusu ap augiem, kas invadēti ar PKN, vienlaikus veicot pastiprinātu uzraudzību attiecībā uz PKN klātbūtni norobežotajā apgabalā.

(4) Ja dalībvalsts secina, ka uzņēmīgu augu izciršana līdz 500 metru attālumam no augiem, kas invadēti ar PKN, būtu nesamērīga, piemēram, gadījumos, kad skartajā zonā ietilpst aizsargājamas teritorijas saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību [3] un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību [4], būtu jābūt pieejamiem alternatīviem riska pārvaldības risinājumiem, kas ietver uzņēmīgu augu izciršanu ierobežotā skaitā. Tādā gadījumā būtu jāsniedz alternatīvas garantijas, lai nodrošinātu līdzvērtīgu PKN izplatīšanās riska mazināšanas līmeni.

(5) Ar PKN apkarošanu saistīto pasākumu galvenajam mērķim būtu jābūt iznīcināšanai, pieļaujot ierobežošanu tikai tādos apgabalos, kur iznīcināšana nav iespējama. Lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad tas iespējams, tiktu panākta iznīcināšana, dalībvalstīm vismaz četrus gadus būtu jāīsteno iznīcināšanas pasākumi. Ja iznīcināšana nav iespējama, dažos gadījumos dalībvalstīm būtu jābūt iespējai piemērot ierobežošanas pasākumus arī pirms četru gadu perioda beigām.

(6) Par veiktajiem vai paredzētajiem iznīcināšanas un ierobežošanas pasākumiem dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

(7) Par veiktajiem iznīcināšanas un ierobežošanas pasākumiem būtu jāinformē attiecīgie tirgus dalībnieki un sabiedrība.

(8) Uz uzņēmīgu augu un uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošanu norobežotos apgabalos un ārpus šiem apgabaliem būtu jāattiecina zināmi ierobežojumi. Dalībvalstīm būtu jāpārbauda, vai aizliegumi un ierobežojumi tiek ievēroti, un attiecīgos gadījumos jāpiemēro korektīvi pasākumi.

(9) Ja ierobežojumi attiecībā uz uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošanu ietver šīs koksnes un mizas apstrādes prasības, dalībvalstīm būtu jāapstiprina un jāuzrauga uzņēmumi, kas ir atbilstoši aprīkoti, lai veiktu apstrādi un izsniegtu augu pases vai marķētu apstrādātu uzņēmīgu koksni un mizu. Būtu jāpieņem noteikumi par šo uzņēmumu apstiprināšanu un uzraudzību. Būtu jāpieņem arī noteikumi par tādu koksnes iepakojamā materiāla ražotāju apstiprināšanu un uzraudzību, kas veic marķēšanu.

[1] OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.
[2] OV L 52, 23.2.2006., 34. lpp.
[3] OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.
[4] OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

(10) Dalībvalstīm un tirgus dalībniekiem būtu jābūt pieejamai informācijai par apstiprinātajiem uzņēmumiem. Tāpēc Komisijai būtu jāsagatavo un jāuztur apstiprinātu apstrādes uzņēmumu un apstiprinātu koksnes iepakojamā materiāla ražotāju saraksts.

(11) Tāpēc Lēmums 2006/133/EK būtu jāatceļ.

(12) Šis lēmums pēc trim gadiem būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas sasniegumus.

(13) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā izmanto šādas definīcijas:

a) "uzņēmīgi augi" ir *Abies* Mill., *Cedrus* Trew, *Larix* Mill., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Pseudotsuga* Carr. un *Tsuga* Carr. (izņemot augļus un sēklas);

b) "uzņēmīga koksne" ir skujkoku (*Coniferales*) koksne, izņemot *Taxus* L. un *Thuja* L. zāģmateriālus un apaļkokus;

c) "uzņēmīga miza" ir skujkoku (*Coniferales*) miza;

d) "ražošanas vieta" ir jebkuras telpas, kas ir viena ražošanas vienība. Tajā var būt ražošanas teritorijas, ko fitosanitāros nolūkos pārvalda atsevišķi;

e) "pārnesēji" ir *Monochamus* Megerle in Dejean, 1821 ģints vaboles;

f) "pārnesēju lidošanas sezona" ir periods no 1. aprīļa līdz 31. oktobrim, ja nav zinātniska un tehniska pamatojuma citam pārnesēju lidošanas sezonas ilgumam, ņemot vērā četru papildu nedēļu drošības rezervi paredzamās lidošanas sezonas sākumā un beigās;

g) "koksnes iepakojamais materiāls" ir koksne vai koksnes produkti, ko izmanto, lai atbalstītu, aizsargātu vai pārvietotu preces, un kas ietver iepakojuma kastes, kārbas, redeļkastes, mucas un līdzīgu iepakojumu, paliktņus, kārbu paliktņus un citus kravu paliktņus, paliktņu apmales un kravas stiprinājumus neatkarīgi no to faktiskās izmantošanas priekšmetu pārvadāšanā. Izņēmums ir pārstrādāta koksne, kuras ražošanā izmantota līme, termiska apstrāde vai spiediens vai to kombinācija, un iepakojamais materiāls, kas sastāv tikai no koksnes, kuras biezums nepārsniedz sešus milimetrus.

2. pants

Apsekojumi apgabalos, kur PKN agrāk nav konstatēta

1. Dalībvalstis katru gadu veic uzņēmīgu augu, uzņēmīgas koksnes un mizas un pārnesēju apsekojumus attiecībā uz *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* (priedes koksnes nematode, turpmāk "PKN") klātbūtni un nosaka, vai to teritorijā apgabalos, kur PKN agrāk nav konstatēta, nepastāv pierādījumi par PKN klātbūtni.

Apsekojumos ievāc un laboratoriski testē uzņēmīgu augu, uzņēmīgas koksnes un mizas un pārnesēju paraugus. Paraugu skaitu nosaka saskaņā ar atzītiem zinātnes un tehnikas principiem.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai 1. punktā minēto apsekojumu aprakstu, norādot apsekojumu vietu skaitu, apsekojamos apgabalus un katru gadu laboratoriski testējamo paraugu skaitu. Aprakstā norāda zinātnes un tehnikas principus, uz kuriem apsekojumi pamatojas.

Aprakstu Komisijai nosūta līdz tā gada 1. martam, kurā apsekojumi jāveic.

3. Katra dalībvalsts līdz tā gada 1. martam, kas seko gadam, kurā veikti apsekojumi, paziņo 1. punktā minēto apsekojumu rezultātus Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

3. pants

Laboratoriskā testēšana

Laboratorijas testus, lai noteiktu PKN klātbūtni uzņēmīgos augos, uzņēmīgā koksnē un mizā un pārnesējos, veic saskaņā ar EAAO standartā PM 7/4(2) [1] iekļauto *Bursaphelenchus xylophilus* diagnostikas protokolu. Šajā standartā minētās metodes var papildināt vai aizstāt ar zinātniski validētām molekulārās diagnostikas metodēm, kuru pierādītā jutība un ticamība ir vismaz līdzvērtīga EAAO standartā minētajām metodēm.

4. pants

Ārkārtas rīcības plāni

1. Līdz 2013. gada 31. decembrim katra dalībvalsts izstrādā plānu, norādot pasākumus, kas saskaņā ar 5.–16. pantu jāveic tās teritorijā, ja tajā ir apstiprināta PKN klātbūtne vai ir aizdomas par PKN klātbūtni (turpmāk "ārkārtas rīcības plāns").

2. Ārkārtas rīcības plānā norāda:

a) iesaistīto organizāciju uzdevumus un pienākumus un par pasākumiem atbildīgo iestādi;

b) noteikumus attiecībā uz informācijas apmaiņu par pasākumiem starp iesaistītajām organizācijām, atbildīgo iestādi, attiecīgajiem privātā sektora dalībniekiem un sabiedrību;

c) noteikumus par laboratorijas testu veikšanu;

d) noteikumus par pasākumos iesaistīto iestāžu personāla apmācību.

[1] EAAO Biļetens Nr. 39(3), 344.–353. lpp.

3. Dalībvalstis nodrošina ārkārtas rīcības plānu novērtēšanu un pārskatīšanu.

4. Dalībvalstis pēc pieprasījuma nosūta ārkārtas rīcības plānus Komisijai.

5. pants

Norobežotie apgabali

1. Ja saskaņā ar 2. panta 1. punktu veikta ikgadēja apsekojuma rezultāti apliecina PKN klātbūtni uzņēmīgā augā tādā dalībvalsts teritorijas daļā, kur PKN agrāk nav konstatēta, vai PKN klātbūtnes pierādījumi ir konstatēti ar citām metodēm, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties izveido norobežotu apgabalu saskaņā ar 2. punktu (turpmāk "norobežotais apgabals").

Ja PKN klātbūtne konstatēta pārnesējā vai uzņēmīgas koksnes / uzņēmīgas mizas kravā, vai koksnes iepakojamā materiālā, attiecīgā dalībvalsts izpēta tuvāko apkārtni ap vietu, kur notverts pārnesējs vai kur PKN klātbūtnes konstatēšanas laikā atradusies uzņēmīgā koksne, uzņēmīgā miza vai koksnes iepakojamais materiāls. Ja izpētes rezultāti apliecina PKN klātbūtni uzņēmīgā augā, piemēro arī šā punkta pirmo daļu.

2. Norobežotajā apgabalā ietilpst zona, kurā konstatēta PKN klātbūtne (turpmāk "invadētā zona"), un zona ap invadēto zonu (turpmāk "buferzona"). Buferzonas platums ir vismaz 20 kilometru.

Ja piemēro iznīcināšanas pasākumus saskaņā ar 6. pantu, attiecīgā dalībvalsts var nolemt samazināt buferzonas platumu, nosakot to ne mazāku par sešiem kilometriem, ar noteikumu, ka samazinājums neapdraud iznīcināšanu.

3. Konstatējot PKN klātbūtni buferzonā, saskaņā ar 1. punktu nekavējoties izveido jaunu norobežotu apgabalu, lai ņemtu vērā šo konstatējumu.

Lai ņemtu vērā šo konstatējumu, var arī grozīt pastāvošā norobežotā apgabala robežas, ja uz šo apgabalu attiecas iznīcināšanas pasākumi saskaņā ar 6. pantu.

Par PKN klātbūtnes pierādījumiem buferzonā attiecīgā dalībvalsts uzreiz ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

4. Ja kādas dalībvalsts teritorijā konstatēta PKN klātbūtne un būtu jānorobežo apgabals, kas iestieptos vienas vai vairāku citu dalībvalstu teritorijā, šī dalībvalsts vai dalībvalstis saskaņā ar 1. punktu izveido norobežotu apgabalu vai norobežotus apgabalus, kas pabeidz buferzonu, izveidojot buferzonu vai buferzonas, kuru platums atbilst buferzonas platumam dalībvalstī, kurā PKN konstatēta.

5. Dalībvalstis viena mēneša laikā no dienas, kad attiecīgajā apgabalā konstatēta PKN klātbūtne, par savā teritorijā izveidotajiem norobežotajiem apgabaliem ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

Paziņojumā iekļauj norobežoto apgabalu aprakstu, informāciju par to atrašanās vietu un ar norobežošanu saistīto administratīvo struktūru nosaukumus, pievienojot karti, kurā atzīmēta katra norobežotā apgabala, invadētās zonas un buferzonas atrašanās vieta.

Dalībvalstis viena mēneša laikā no dienas, kad ir grozītas to teritorijā izveidoto norobežoto apgabalu robežas, par šiem grozījumiem paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

6. Ja uzņēmīgo augu un pārnesēju ikgadējie apsekojumi, kas veikti saskaņā ar I pielikuma 6. punktu, iepriekšējos četrus gadus nav uzrādījuši PKN klātbūtni attiecīgajā norobežotajā apgabalā, attiecīgā dalībvalsts var nolemt šā apgabala norobežojumu atcelt. Dalībvalsts, kas atrodas I pielikuma 5. punktā minētajā situācijā, var nolemt attiecīgā apgabala norobežojumu atcelt, ja minētā pielikuma 7. punktā minētā paraugu ņemšana un testēšana apstiprina, ka PKN šajā apgabalā vairs nav sastopama.

Par šo lēmumu attiecīgā dalībvalsts viena mēneša laikā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

7. Komisija izveido norobežoto apgabalu sarakstu un nosūta to dalībvalstīm.

Sarakstu atjaunina saskaņā ar paziņojumiem, ko Komisija saņēmusi saskaņā ar 5. un 6. punktu.

6. pants

Iznīcināšana

1. Dalībvalstis veic I pielikumā minētos pasākumus, lai iznīcinātu to teritorijas norobežotajos apgabalos sastopamo PKN.

PKN uzskata par iznīcinātu, ja uzņēmīgo augu un pārnesēju ikgadējie apsekojumi, kas veikti saskaņā ar I pielikuma 6. punktu, iepriekšējos četrus gadus nav uzrādījuši PKN klātbūtni attiecīgajā norobežotajā apgabalā vai ja I pielikuma 7. punkta trešajā daļā minētā paraugu ņemšana un testēšana apstiprina, ka PKN šajā apgabalā nav sastopama.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētos pasākumus veiktu atbildīgo oficiālo iestāžu tehniski kvalificēts personāls vai citas tehniski kvalificētas personas, kas darbojas atbildīgo oficiālo iestāžu uzraudzībā.

7. pants

Ierobežošana

1. Ja uzņēmīgo augu un pārnesēju ikgadējie apsekojumi, kas veikti saskaņā ar I pielikuma 6. punktu, norobežotā apgabalā vismaz četru secīgu gadu periodā uzrāda PKN klātbūtni un uzkrātā pieredze liecina, ka konkrētajā situācijā PKN nav iespējams iznīcināt, attiecīgā dalībvalsts var nolemt attiecīgajā apgabalā ierobežot PKN izplatību.

Attiecīgā dalībvalsts var nolemt nevis iznīcināt PKN, bet ierobežot tās izplatību pirms iepriekš minētā perioda beigām, ja invadētās zonas diametrs pārsniedz 20 kilometrus, PKN klātbūtnes pierādījumi ir konstatēti visā invadētajā zonā un uzkrātā pieredze liecina, ka konkrētajā situācijā PKN attiecīgajā apgabalā nav iespējams iznīcināt.

Dalībvalstis veic II pielikumā minētos ierobežošanas pasākumus.

2. Ja kāda dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu nolemj iznīcināšanas pasākumu vietā piemērot ierobežošanas pasākumus, tā par šo lēmumu, norādot pamatojumu, informē Komisiju.

Gadījumos, kad piemēro 1. punkta otro daļu, Komisija attiecīgajā dalībvalstī veic izpēti, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti 1. punkta otrajā daļā paredzētie nosacījumi.

3. Norobežotos apgabalus, kuros saskaņā ar 1. punktu piemēro ierobežošanas pasākumus, attiecīgi apzīmē 5. panta 7. punktā minētajā sarakstā. Dalībvalstis drīkst piemērot ierobežošanas pasākumus tikai tajos norobežotajos apgabalos, kas minētajā sarakstā apzīmēti kā apgabali, kuros notiek PKN izplatības ierobežošana.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētos pasākumus veiktu atbildīgo oficiālo iestāžu tehniski kvalificēts personāls vai citas tehniski kvalificētas personas, kas darbojas atbildīgo oficiālo iestāžu uzraudzībā.

8. pants

Tirgus dalībnieku un sabiedrības informēšana

Ja tiek piemēroti iznīcināšanas pasākumi saskaņā ar 6. pantu vai ierobežošanas pasākumi saskaņā ar 7. pantu, attiecīgās dalībvalstis paredz pasākumus attiecīgo tirgus dalībnieku un sabiedrības informēšanai.

9. pants

Dalībvalstu pasākumu paziņošana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm pasākumus, ko tās ir veikušas, un pasākumus, ko tās nolēmušas veikt, lai saskaņā ar 6. pantu iznīcinātu PKN, vienā mēnesī no dienas, kad tās saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 1. punkta pirmo daļu ir ziņojušas par PKN parādīšanos to teritorijas daļā, kur tās klātbūtne iepriekš nav konstatēta.

2. Ja dalībvalsts saskaņā ar 6. pantu veic PKN iznīcināšanas pasākumus, 1. punktā minētajā paziņojumā par pasākumiem norāda I pielikuma 2., 3., 4., 5., 7., 8. un 9. punktā minētos pasākumus, kas attiecas uz uzņēmīgu augu izciršanu, paraugu ņemšanu, testēšanu, augu aizvākšanu un likvidēšanu, un informāciju par I pielikuma 6. punktā minēto apsekojumu plāniem un organizāciju, tostarp pārbaužu, noņemamo paraugu un veicamo laboratorijas testu skaitu.

Ja dalībvalsts saskaņā ar 7. pantu veic PKN ierobežošanas pasākumus, 1. punktā minētajā paziņojumā par pasākumiem norāda II pielikuma 2. un 3. punktā minētos pasākumus, kas attiecas uz uzņēmīgu augu izciršanu, paraugu ņemšanu, testēšanu, augu aizvākšanu un likvidēšanu, un informāciju par apsekojumu plāniem un organizāciju, tostarp pārbaužu, noņemamo paraugu un veicamo laboratorijas testu skaitu.

Paziņojumā par pasākumiem apraksta arī pasākumus attiecīgo tirgus dalībnieku un sabiedrības informēšanai saskaņā ar 8. pantu un saskaņā ar 11. panta 1. punktu veicamās pārbaudes.

3. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm ziņojumu par to pasākumu rezultātiem, ko tās saskaņā ar 6. un 7. pantu veikušas iepriekšējā gadā.

Ziņojumā norāda, cik reižu un kurās vietās konstatēta PKN klātbūtne, iekļaujot kartes, identificēto un nocirsto slimo un nokaltušo augu skaitu, paņemto un testēto paraugu skaitu un testu rezultātus.

4. Pēc 1. punktā minētā ziņojuma sniegšanas dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm pasākumus, ko tās šajā gadā nolēmušas veikt, lai saskaņā ar 6. pantu iznīcinātu PKN.

5. Ja dalībvalsts saskaņā ar 7. panta 1. punktu norobežotā apgabalā nolemj ierobežot PKN izplatību, tā uzreiz nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm attiecīgi pārskatītu 1. punktā minētā paziņojuma par pasākumiem versiju.

Ja paziņojums par pasākumiem attiecas uz norobežotu apgabalu, kurā piemēro ierobežošanas pasākumus saskaņā ar 7. pantu, tas var aptvert periodu līdz pieciem gadiem. Ja paziņojums aptver vairāk nekā vienu gadu, attiecīgās dalībvalstis līdz tā gada 31. oktobrim, kurā beidzas paziņojuma par pasākumiem darbības termiņš, nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm pārskatītu paziņojuma versiju.

Ja dalībvalsts nolemj ievērojami grozīt ierobežošanas pasākumus, paziņojumu par pasākumiem pārskata un nekavējoties nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

10. pants

Uzņēmīgu augu un uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošana Savienībā

1. Uzņēmīgus augus un uzņēmīgu koksni un mizu pārvieto no norobežotiem apgabaliem uz apgabaliem, kas nav norobežoti apgabali, un no invadētām zonām uz buferzonām tikai tad, ja ir ievēroti III pielikuma 1. iedaļā minētie nosacījumi.

2. Invadētās zonās, kurās piemēro iznīcināšanas pasākumus, uzņēmīgus augus un uzņēmīgu koksni un mizu pārvieto tikai tad, ja ir ievēroti III pielikuma 2. iedaļā minētie nosacījumi.

3. Dalībvalstis var ierobežot uzņēmīgu augu un uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošanu invadētās zonās, kurās piemēro ierobežošanas pasākumus.

11. pants

Pārbaudes, kas attiecas uz pārvietošanu no norobežotiem apgabaliem uz apgabaliem, kas nav norobežoti apgabali, un no invadētām zonām uz buferzonām

1. Dalībvalstis izlases veidā bieži pārbauda uzņēmīgus augus un uzņēmīgu koksni un mizu, kas tiek pārvietota no norobežotiem apgabaliem, kuri atrodas to teritorijā, uz apgabaliem, kas nav norobežoti apgabali, un no invadētām zonām, kuras atrodas to teritorijā, uz buferzonām.

Konkrētos gadījumos izvēloties pārbaužu veikšanas vietas, dalībvalstis pieņem lēmumus, pamatojoties uz risku, ka pārbaudāmie augi vai koksne un miza satur dzīvu PKN, un ņemot vērā kravu izcelsmi, attiecīgo augu vai koksnes un mizas uzņēmības pakāpi un to, vai par pārvietošanu atbildīgais tirgus dalībnieks iepriekš ir nodrošinājis atbilstību šā lēmuma un Lēmuma 2006/133/EK prasībām.

Uzņēmīgo augu un uzņēmīgās koksnes un mizas pārbaudes veic šādās vietās:

a) pārvietošanas punktos no invadētām zonām buferzonās;

b) pārvietošanas punktos no buferzonām nenorobežotos apgabalos;

c) saņemšanas vietā buferzonā;

d) izcelsmes vietā invadētajā zonā, piemēram, kokzāģētavās, no kurām tos izved no invadētās zonas.

Dalībvalstis var nolemt papildus a)–d) apakšpunktā minētajām vietām veikt pārbaudes arī citās vietās.

Pārbaudes ietver dokumentu pārbaudi attiecībā uz III pielikuma 1. iedaļas prasībām, identitātes pārbaudi un, ja ir konstatēta neatbilstība vai ir aizdomas par neatbilstību minētajām prasībām, augu veselības pārbaudi, tostarp testus PKN klātbūtnes noteikšanai.

2. Dalībvalstis izlases veidā pārbauda uzņēmīgus augus un uzņēmīgu koksni un mizu, kas tiek pārvietota no norobežotiem apgabaliem, kuri atrodas ārpus to teritorijas, uz apgabaliem, kas atrodas to teritorijā un nav norobežoti apgabali.

Pārbaudes ietver dokumentu pārbaudi attiecībā uz III pielikuma 1. iedaļas prasībām, identitātes pārbaudi un augu veselības pārbaudi, tostarp testus PKN klātbūtnes noteikšanai.

3. Par 1. punktā minēto pārbaužu rezultātiem dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis katru mēnesi, bet 2. punktā minēto pārbaužu rezultātus paziņo katru gadu līdz 1. martam.

Ja, pārbaudot uzņēmīgus augus vai uzņēmīgu koksni un mizu, tiek konstatēta PKN klātbūtne, attiecīgā dalībvalsts par šo konstatējumu uzreiz ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

12. pants

Pasākumi 10. panta neievērošanas gadījumā

Ja 11. pantā minētajās pārbaudēs atklājas, ka nav ievērotas III pielikuma 1. vai 2. iedaļas prasības, dalībvalsts, kas ir veikusi pārbaudes, nekavējoties veic kādu no šādiem pasākumiem:

a) neatbilstošo materiālu iznīcina;

b) neatbilstošo materiālu oficiālā uzraudzībā pārvieto uz īpaši šim nolūkam apstiprinātu apstrādes uzņēmumu, kur to termiski apstrādā tā, lai minimālā temperatūra visā uzņēmīgās koksnes un mizas biezumā vismaz 30 minūtes sasniegtu 56 °C, nodrošinot atbrīvošanos no dzīvām PKN un dzīviem pārnesējiem;

c) ja neatbilstošais materiāls sastāv no koksnes iepakojamā materiāla, ko faktiski izmanto priekšmetu pārvadāšanā, šo materiālu, neskarot III pielikumu, oficiālā uzraudzībā nogādā atpakaļ nosūtīšanas vietā vai vietā, kas atrodas aizturēšanas vietas tuvumā, lai priekšmetus atkārtoti iepakotu un koksnes iepakojamo materiālu iznīcinātu, izvairoties no PKN izplatīšanās riska.

13. pants

Apstrādes uzņēmumu apstiprināšana

1. Dalībvalstis, kuru teritorijā ir norobežoti apgabali, apstiprina apstrādes uzņēmumus, kas ir atbilstoši aprīkoti, lai saskaņā ar III pielikumu pildītu vienu vai vairākus šādus pienākumus:

a) apstrādātu uzņēmīgu koksni un mizu saskaņā ar III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta a) apakšpunktu un 2. iedaļas 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu;

b) izsniegtu Komisijas Direktīvā 92/105/EEK [1] minētās augu pases uzņēmīgai koksnei un mizai, kas attiecīgajā apstrādes uzņēmumā apstrādāta saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, kā noteikts III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā un 2. iedaļas 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktā;

c) apstrādātu koksnes iepakojamo materiālu saskaņā ar III pielikuma 1. iedaļas 3. punkta a) apakšpunktu un 2. iedaļas 3. punktu;

d) marķētu koksnes iepakojamo materiālu, kas attiecīgajā apstrādes uzņēmumā apstrādāts saskaņā ar c) apakšpunktu, atbilstoši *FAO* Starptautiskā fitosanitāro pasākumu standarta Nr. 15 II pielikumam, kā noteikts III pielikuma 1. iedaļas 3. punkta b) apakšpunktā un 2. iedaļas 3. punktā.

Minētie uzņēmumi turpmāk ir "apstiprināti apstrādes uzņēmumi".

[1] OV L 4, 8.1.1993., 22. lpp.

2. Apstiprināti apstrādes uzņēmumi nodrošina apstrādātās uzņēmīgās koksnes, mizas un koksnes iepakojamā materiāla izsekojamību.

14. pants

Marķētāju apstiprināšana

1. Dalībvalstis, kuru teritorijā ir norobežoti apgabali, apstiprina koksnes iepakojamā materiāla ražošanas uzņēmumus, kas ir atbilstoši aprīkoti, lai saskaņā ar *FAO* Starptautiskā fitosanitāro pasākumu standarta Nr. 15 II pielikumu marķētu koksnes iepakojamo materiālu, ko tie izgatavo no koksnes, kura apstrādāta apstiprinātā apstrādes uzņēmumā un kurai pievienota Direktīvā 92/105/EEK minētā augu pase.

Minētie ražošanas uzņēmumi turpmāk ir "apstiprināti koksnes iepakojamā materiāla ražotāji".

2. Apstiprināti koksnes iepakojamā materiāla ražotāji koksnes iepakojamā materiāla ražošanai izmanto vienīgi koksni, kas piegādāta no īpaši šim nolūkam apstiprinātiem apstrādes uzņēmumiem un kam pievienota Direktīvā 92/105/EEK minētā augu pase, un nodrošina šajā nolūkā izmantotās koksnes izsekojamību līdz šiem apstrādes uzņēmumiem.

15. pants

Apstiprinātu apstrādes uzņēmumu un apstiprinātu koksnes iepakojamā materiāla ražotāju uzraudzība

Dalībvalstis uzrauga apstiprinātos apstrādes uzņēmumus un apstiprinātos koksnes iepakojamā materiāla ražotājus, lai nodrošinātu, ka tie pareizi pilda tiem piešķirtajās atļaujās noteiktos pienākumus.

Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzību veiktu atbildīgo oficiālo iestāžu tehniski kvalificēts personāls vai citas tehniski kvalificētas personas, kas darbojas atbildīgo oficiālo iestāžu uzraudzībā.

16. pants

Apstiprinātiem apstrādes uzņēmumiem un apstiprinātiem koksnes iepakojamā materiāla ražotājiem piešķirto atļauju anulēšana

1. Ja dalībvalsts, kas piešķīrusi atļauju, konstatē PKN klātbūtni uzņēmīgā koksnē, mizā vai koksnes iepakojamā materiālā, kuru apstrādājis apstiprināts apstrādes uzņēmums, atļauju nekavējoties anulē.

Ja dalībvalsts, kas piešķīrusi atļauju, konstatē PKN klātbūtni uzņēmīgā koksnes iepakojamā materiālā, kuru marķējis apstiprināts koksnes iepakojamā materiāla ražotājs, atļauju nekavējoties anulē.

2. Neskarot 1. punktu, ja dalībvalsts, kas piešķīrusi atļauju, konstatē, ka apstiprināts apstrādes uzņēmums vai apstiprināts koksnes iepakojamā materiāla ražotājs tam piešķirtajā atļaujā noteiktos pienākumus nepilda pareizi, tā veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 13. un 14. panta ievērošanu.

17. pants

Apstiprinātu apstrādes uzņēmumu un apstiprinātu koksnes iepakojamā materiāla ražotāju saraksts

1. Dalībvalstis informē Komisiju par apstrādes uzņēmumu apstiprināšanu saskaņā ar 13. pantu un par koksnes iepakojamā materiāla ražotāju apstiprināšanu saskaņā ar 14. pantu, kā arī par tiem piešķirto atļauju atsaukšanu.

2. Komisija izveido un nosūta dalībvalstīm apstiprināto apstrādes uzņēmumu un apstiprināto koksnes iepakojamā materiāla ražotāju sarakstu. Saraksta A daļā iekļauj apstiprinātos apstrādes uzņēmumus. Saraksta B daļā iekļauj apstiprinātos koksnes iepakojamā materiāla ražotājus. Sarakstu atjaunina, ņemot vērā no dalībvalstīm saņemto informāciju.

18. pants

Atcelšana

Lēmumu 2006/133/EK atceļ.

19. pants

Pārskatīšana

Šo lēmumu pārskata vēlākais līdz 2015. gada 31. jūlijam.

20. pants

Piemērošanas diena

Šā lēmuma III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta a) apakšpunkta otro teikumu un 2. iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta otro teikumu piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

21. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2012. gada 26. septembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

I PIELIKUMS

6. pantā paredzētie iznīcināšanas pasākumi

1. Dalībvalstis norobežotajos apgabalos saskaņā ar 6. pantu veic 2.–10. punktā izklāstītos pasākumus, lai iznīcinātu PKN.

   Dalībvalstis 9. panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā iekļauj minēto pasākumu sīku aprakstu.

2. Veidojot norobežotu apgabalu, attiecīgā dalībvalsts šajā apgabalā nekavējoties izveido zonu vismaz 500 metru rādiusā ap katru uzņēmīgo augu, kurā konstatēta PKN klātbūtne (turpmāk "kailcirtes zona"). Šīs zonas faktisko rādiusu ap katru uzņēmīgo augu, kurā konstatēta PKN klātbūtne, nosaka, ņemot vērā risku, ka pārnesēji var pārnest PKN tālāk par 500 metriem no uzņēmīgā auga.

   Kailcirtes zonā visus uzņēmīgos augus nocērt, aizvāc un likvidē. Augus cērt un iznīcina, virzoties no zonas ārpuses uz centru. Veic visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai ciršanas laikā nepieļautu PKN un tās pārnesēju izplatīšanos.

   Pēc nociršanas ņem paraugus no visiem nokaltušajiem augiem, visiem slimajiem augiem un vairākiem veselīga izskata augiem, ko izvēlas atkarībā no PKN izplatīšanās riska konkrētajā gadījumā. Paraugus ņem no vairākām katra auga daļām, tostarp no vainaga. Visus paraugus testē, lai noteiktu PKN klātbūtni.

3. Ja dalībvalsts secina, ka 2. punktā minētās 500 metru rādiusa kailcirtes zonas izveidei ir nepieņemama sociālā vai vides ietekme, kailcirtes zonas minimālo rādiusu var samazināt līdz 100 metriem ap katru uzņēmīgo augu, kurā konstatēta PKN klātbūtne.

   Izņēmuma gadījumos, ja attiecīgā dalībvalsts secina, ka dažu atsevišķu kailcirtes zonā augošu augu nociršana nav piemērots pasākums, tikai attiecībā uz šiem augiem var veikt alternatīvu PKN iznīcināšanas pasākumu, kas nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni pret PKN izplatīšanos. Šā secinājuma pamatojumu un alternatīvā pasākuma aprakstu dara zināmu Komisijai 9. panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā.

4. Ja piemēro 3. punktu, attiecībā uz visiem uzņēmīgajiem augiem, kas netiek nocirsti un atrodas 100–500 metru attālumā no uzņēmīgiem augiem, kuros konstatēta PKN klātbūtne, veic šādus pasākumus:

   a) katru gadu ņem šo uzņēmīgo augu paraugus un testē, lai noteiktu PKN klātbūtni, izmantojot paraugu ņemšanas shēmu, kas ar 99 % ticamību ļauj apstiprināt, ka PKN klātbūtnes līmenis šajos uzņēmīgajos augos nepārsniedz 0,1 %;

   b) no pirmā gada līdz iznīcināšanas pabeigšanai, kā paredzēts 6. panta 1. punktā, vai līdz lēmuma par ierobežošanas pasākumu piemērošanu pieņemšanai, kā paredzēts 7. panta 1. punktā, dalībvalstis pārnesēju lidošanas sezonā ik pēc diviem mēnešiem pārbauda šos uzņēmīgos augus, lai konstatētu PKN klātbūtnes pazīmes vai simptomus, un, novērojot pazīmes vai simptomus, ņem šo augu paraugus un testē, lai noteiktu PKN klātbūtni.

   Šā pielikuma 3. punktā minētā secinājuma pamatojumu un šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstīto pasākumu aprakstu iekļauj 9. panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā.

5. Ja, pamatojoties uz dalībvalsts teritorijā pēdējos trīs gadus veiktiem apsekojumiem pārnesēju klātbūtnes noteikšanai, dalībvalstij ir pierādījumi par to, ka pārnesēji tās teritorijā nav sastopami, kailcirtes zonas minimālais rādiuss ap katru uzņēmīgo augu, kurā konstatēta PKN klātbūtne, ir 100 metri, izņemot gadījumus, kad 6. punktā minētie apsekojumi uzrāda pārnesēju klātbūtni norobežotajā apgabalā.

   Pierādījumus iekļauj 9. panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā.

6. Dalībvalstis katru gadu veic uzņēmīgo augu un pārnesēju apsekojumus norobežotajos apgabalos, pārbaudot šos augus un pārnesējus un ņemot un testējot to paraugus, lai noteiktu PKN klātbūtni. Apsekojumos īpašu uzmanību pievērš uzņēmīgiem augiem, kas ir nokaltuši, slimi vai atrodas ugunsgrēku vai vētru skartos apgabalos. Apsekojumi ietver arī sistemātisku paraugu ņemšanu no veselīga izskata uzņēmīgiem augiem. Apsekojumu intensitāte 3 000 metru zonā ap katru uzņēmīgo augu, kurā atklāta PKN, ir vismaz četras reizes lielāka nekā no 3 000 metru zonas līdz buferzonas ārējai robežai.

7. Dalībvalstis visā norobežotajā apgabalā identificē un nocērt visus uzņēmīgos augus, kuros konstatēta PKN klātbūtne, kā arī uzņēmīgus augus, kas ir nokaltuši, slimi vai atrodas ugunsgrēku vai vētru skartos apgabalos. Dalībvalstis aizvāc un iznīcina nocirstos augus un ciršanas atliekas, veicot visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai līdz ciršanas beigām nepieļautu PKN un tās pārnesēju izplatīšanos. Tās ievēro šādus nosacījumus:

   a) uzņēmīgus augus, kas identificēti ārpus pārnesēju lidošanas sezonas, līdz nākamajai lidošanas sezonai nocērt un iznīcina uz vietas vai aizvāc, koksni un mizu apstrādājot, kā norādīts III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta a) apakšpunktā, vai pārstrādājot, kā norādīts III pielikuma 2. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā;

   b) uzņēmīgus augus, kas identificēti pārnesēju lidošanas sezonā, nekavējoties nocērt un iznīcina uz vietas vai aizvāc, koksni un mizu apstrādājot, kā norādīts III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta a) apakšpunktā, vai pārstrādājot, kā norādīts III pielikuma 2. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā.

   No nocirstiem uzņēmīgiem augiem, kuros PKN klātbūtne vēl nav konstatēta, ņem paraugus un testē, lai noteiktu PKN klātbūtni, izmantojot paraugu ņemšanas shēmu, kas ar 99 % ticamību ļauj apstiprināt, ka PKN klātbūtnes līmenis šajos uzņēmīgajos augos nepārsniedz 0,1 %.

   Ja piemēro 5. punktu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu par šā punkta pirmajā daļā minēto uzņēmīgo augu paraugu ņemšanu un testēšanu, lai noteiktu PKN klātbūtni, kokus nenocērtot un izmantojot paraugu ņemšanas shēmu, kas ar 99 % ticamību ļauj apstiprināt, ka PKN klātbūtnes līmenis šajos uzņēmīgajos augos nepārsniedz 0,1 %. Pirmais teikums neattiecas uz uzņēmīgiem augiem, kuros konstatēta PKN klātbūtne.

8. Ja norobežotajā apgabalā pārnesēju lidošanas sezonā tiek identificēta uzņēmīga koksne, kā minēts 7. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis nocirstu uzņēmīgu augu apaļkokus uzreiz pēc nociršanas nomizo vai apstrādā ar insekticīdu, par kuru zināms, ka tas efektīvi iznīcina pārnesējus, vai pārklāj ar šādā insekticīdā samērcētu kukaiņu tīklu. Pēc nomizošanas, apaļkoku apstrādes vai pārklāšanas uzņēmīgo koksni oficiālā uzraudzībā nekavējoties pārvieto uz glabāšanas vietu vai apstiprinātu apstrādes uzņēmumu. Koksni, kas nav nomizota, glabāšanas vietā vai apstiprinātajā apstrādes uzņēmumā nekavējoties vēlreiz apstrādā ar insekticīdu, par kuru zināms, ka tas efektīvi iznīcina pārnesējus, vai pārklāj ar šādā insekticīdā samērcētu kukaiņu tīklu.

   Uzņēmīgo augu ciršanas laikā radušos koksnes atkritumus, kas paliek uz vietas, šķeldo gabalos, kuru biezums un platums nepārsniedz trīs centimetrus.

9. Dalībvalstis aizvāc un iznīcina visus uzņēmīgos augus, ko audzē stādīšanai paredzētu augu ražošanas vietās, kurās kopš pēdējā pilnā audzēšanas cikla sākuma ir atklāta PKN, veicot visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai šo darbību laikā nepieļautu PKN un tās pārnesēju izplatīšanos.

10. Dalībvalstis nodrošina higiēnas protokolu, kas attiecas uz visiem transportlīdzekļiem, kuri pārvadā meža produktus un meža produktu pārstrādes iekārtas, lai nodrošinātu, ka ar šiem transportlīdzekļiem un iekārtām nevar izplatīties PKN.

II PIELIKUMS

7. pantā paredzētie ierobežošanas pasākumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar 7. pantu veic pasākumus norobežotajos apgabalos vismaz ar 20 kilometru platu buferzonu, lai saskaņā ar 2. un 3. punktu ierobežotu PKN izplatību.

   Dalībvalstis 9. panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā iekļauj minēto pasākumu sīku aprakstu.

2. Dalībvalstis katru gadu veic uzņēmīgo augu un pārnesēju apsekojumus invadētajās zonās, pārbaudot šos augus un pārnesējus un ņemot un testējot to paraugus, lai noteiktu PKN klātbūtni. Apsekojumos īpašu uzmanību pievērš uzņēmīgiem augiem, kas ir nokaltuši, slimi vai atrodas ugunsgrēku vai vētru skartos apgabalos. Dalībvalstis nocērt visus uzņēmīgos augus, kuros konstatēta PKN klātbūtne, un aizvāc un iznīcina nocirstos augus un ciršanas atliekas, veicot visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai nepieļautu PKN un tās pārnesēju izplatīšanos.

3. Buferzonās dalībvalstis veic šādus pasākumus:

   a) dalībvalstis katru gadu veic uzņēmīgo augu un pārnesēju apsekojumus buferzonās, pārbaudot šos augus un pārnesējus un ņemot un testējot to paraugus, lai noteiktu PKN klātbūtni. Apsekojumos īpašu uzmanību pievērš uzņēmīgiem augiem, kas ir nokaltuši, slimi vai atrodas ugunsgrēku vai vētru skartos apgabalos. Apsekojumi ietver arī sistemātisku paraugu ņemšanu no veselīga izskata uzņēmīgiem augiem;

   b) dalībvalstis visā attiecīgo buferzonu teritorijā identificē un nocērt visus uzņēmīgos augus, kas ir nokaltuši, slimi vai atrodas ugunsgrēku vai vētru skartos apgabalos. Dalībvalstis aizvāc un iznīcina nocirstos augus un ciršanas atliekas, veicot visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai līdz ciršanas sākumam un ciršanas laikā nepieļautu PKN un tās pārnesēju izplatīšanos, un ievēro šādus nosacījumus:

      i) uzņēmīgus augus, kas identificēti ārpus pārnesēju lidošanas sezonas, līdz nākamajai lidošanas sezonai nocērt un iznīcina uz vietas, oficiālā uzraudzībā pārvieto uz invadēto zonu vai aizvāc. Aizvākšanas gadījumā šo augu koksni un mizu apstrādā, kā norādīts III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta a) apakšpunktā, vai pārstrādā, kā norādīts III pielikuma 2. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā;

      ii) uzņēmīgus augus, kas identificēti pārnesēju lidošanas sezonā, nekavējoties nocērt un iznīcina uz vietas, oficiālā uzraudzībā pārvieto uz invadēto zonu vai aizvāc. Aizvākšanas gadījumā šo augu koksni un mizu apstrādā, kā norādīts III pielikuma 1. iedaļas 2. punkta a) apakšpunktā, vai pārstrādā, kā norādīts III pielikuma 2. iedaļas 2. punkta b) apakšpunktā.

      No nocirstiem uzņēmīgiem augiem, izņemot mežu ugunsgrēkos pilnīgi iznīcinātus augus, ņem paraugus un testē, lai noteiktu PKN klātbūtni, izmantojot paraugu ņemšanas shēmu, kas ar 99 % ticamību ļauj apstiprināt, ka PKN klātbūtnes līmenis šajos uzņēmīgajos augos nepārsniedz 0,02 %;

   c) ja buferzonā pārnesēju lidošanas sezonā tiek identificēta uzņēmīga koksne, kā minēts 3. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis nocirstu uzņēmīgu augu apaļkokus uzreiz pēc nociršanas nomizo vai apstrādā ar insekticīdu, par kuru zināms, ka tas efektīvi iznīcina pārnesējus, vai pārklāj ar šādā insekticīdā samērcētu kukaiņu tīklu. Pēc nomizošanas, apaļkoku apstrādes vai pārklāšanas uzņēmīgo koksni oficiālā uzraudzībā nekavējoties pārvieto uz glabāšanas vietu vai apstiprinātu apstrādes uzņēmumu. Koksni, kas nav nomizota, glabāšanas vietā vai apstiprinātajā apstrādes uzņēmumā nekavējoties vēlreiz apstrādā ar insekticīdu, par kuru zināms, ka tas efektīvi iznīcina pārnesējus, vai pārklāj ar šādā insekticīdā samērcētu kukaiņu tīklu.

      Uzņēmīgo augu ciršanas laikā radušos koksnes atkritumus, kas paliek uz vietas, šķeldo gabalos, kuru biezums un platums nepārsniedz trīs centimetrus.

4. Dalībvalstis nodrošina higiēnas protokolu, kas attiecas uz visiem transportlīdzekļiem, kuri pārvadā meža produktus un meža produktu pārstrādes iekārtas, lai nodrošinātu, ka ar šiem transportlīdzekļiem un iekārtām nevar izplatīties PKN.

III PIELIKUMS

Nosacījumi uzņēmīgu augu un uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošanai Savienībā saskaņā ar 10. pantu

1. IEDAĻA

Nosacījumi uzņēmīgu augu un uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošanai no norobežotiem apgabaliem uz apgabaliem, kas nav norobežoti apgabali, un no invadētām zonām uz buferzonām

1. Uzņēmīgus augus drīkst pārvietot, ja augi atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) tie ir audzēti ražošanas vietās, kurās kopš pēdējā pilnā audzēšanas cikla sākuma nav konstatēta PKN vai tās simptomi;

   b) visā audzēšanas laikā augi ir bijuši fiziski pilnīgi aizsargāti, nodrošinot, ka pārnesēji tiem nevar piekļūt;

   c) tie ir oficiāli pārbaudīti un testēti, un atzīti par brīviem no PKN un pārnesējiem;

   d) tiem ir pievienota saskaņā ar Direktīvu 92/105/EEK sagatavota un izsniegta augu pase saņemšanas vietām Savienības teritorijā;

   e) tos pārvadā ārpus pārnesēju lidošanas sezonas vai slēgtos konteineros, vai iepakojumā, nodrošinot, ka PKN vai pārnesēju invāzija nav iespējama.

2. Uzņēmīgu koksni un mizu, izņemot koksnes iepakojamo materiālu, drīkst pārvietot, ja koksne vai miza atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) tā ir atbilstoši termiski apstrādāta apstiprinātā apstrādes uzņēmumā tā, lai minimālā temperatūra visā uzņēmīgās koksnes un mizas biezumā vismaz 30 minūtes sasniegtu 56 °C, nodrošinot atbrīvošanos no dzīvām PKN un dzīviem pārnesējiem. Kompostēšanas termiskās apstrādes gadījumā kompostēšanu veic saskaņā ar apstrādes specifikāciju, kas apstiprināta saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 18. panta 2. punktā minēto procedūru;

   b) tai ir pievienota Direktīvā 92/105/EEK minētā augu pase, ko izsniedzis apstiprināts apstrādes uzņēmums;

   c) to pārvieto ārpus pārnesēju lidošanas sezonas vai, izņemot koksni, kas pilnīgi nomizota, pārklāj ar aizsargpārklāju, nodrošinot, ka PKN vai pārnesēju invāzija nav iespējama.

3. Uzņēmīgu koksni koksnes iepakojamā materiāla veidā drīkst pārvietot, ja koksnes iepakojamais materiāls atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) tas ir apstrādāts apstiprinātā apstrādes uzņēmumā, izmantojot kādu no apstiprinātajām apstrādes metodēm, kas minētas *FAO* Starptautiskā fitosanitāro pasākumu standarta Nr. 15 "Starptautiskajā tirdzniecībā izmantotā koksnes iepakojamā materiāla reglamentācija" ([1]) I pielikumā, nodrošinot atbrīvošanos no dzīvām PKN un dzīviem pārnesējiem;

   b) tas ir marķēts saskaņā ar minētā starptautiskā standarta II pielikumu.

4. Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, uzņēmīgu koksni drīkst pārvietot no norobežotā apgabala vai pārvietot no invadētās zonas uz buferzonu, lai nekavējoties apstrādātu apstiprinātā apstrādes uzņēmumā, kas atrodas vistuvāk norobežotajam apgabalam vai invadētajai zonai, ja attiecīgajā apgabalā vai zonā nav atbilstoša apstrādes uzņēmuma.

   Izņēmumu piemēro tikai tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

   a) nocirstu uzņēmīgu augu pārvaldība, apstrāde, glabāšana un pārvadāšana saskaņā ar I pielikuma 8. un 10. punktu un II pielikuma 3. punkta c) apakšpunktu un 4. punktu nodrošina, ka pārnesēju klātbūtne šajā koksnē vai izkļūšana no tās nav iespējama;

   b) koksni pārvieto ārpus pārnesēju lidošanas sezonas vai pārklāj ar aizsargpārklāju, nodrošinot, ka citu augu, koksnes vai mizas invāzija ar PKN vai pārnesējiem nav iespējama;

   c) pārvietošanu kontrolē kompetentās iestādes, veicot regulāras pārbaudes uz vietas.

5. Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, uzņēmīgu koksni un mizu, kas sašķeldota gabalos, kuru biezums un platums nepārsniedz trīs centimetrus, drīkst pārvietot no norobežotā apgabala uz apstiprinātu apstrādes uzņēmumu, kas atrodas vistuvāk šim apgabalam, vai no invadētās zonas uz buferzonu, lai izmantotu kā kurināmo, ja ir ievēroti 4. punkta otrās daļas b) un c) apakšpunkta nosacījumi.

([1]) Starptautiskās augu aizsardzības konvencijas sekretariāta Starptautiskais fitosanitāro pasākumu standarts Nr. 15 "Starptautiskajā tirdzniecībā izmantotā koksnes iepakojamā materiāla reglamentācija" (2009. g.).

2. IEDAĻA

Nosacījumi uzņēmīgu augu un uzņēmīgas koksnes un mizas pārvietošanai invadētās zonās, kurās piemēro iznīcināšanas pasākumus

1. Uzņēmīgus stādīšanai paredzētus augus drīkst pārvietot, ja tie atbilst 1. iedaļas 1. punktā minētajiem nosacījumiem.

2. Uzņēmīgu koksni un mizu drīkst pārvietot, lai šo koksni vai mizu apstrādātu, izmantojot kādu no šādām metodēm:

   a) koksni vai mizu iznīcina, sadedzinot norobežotajā apgabalā šim nolūkam paredzētā, tuvumā esošā vietā;

   b) to izmanto pārstrādes uzņēmumā kā kurināmo vai citiem ar iznīcināšanu saistītiem nolūkiem, nodrošinot atbrīvošanos no dzīvām PKN un dzīviem pārnesējiem;

   c) to atbilstoši termiski apstrādātā apstiprinātā apstrādes uzņēmumā tā, lai minimālā temperatūra visā koksnes un mizas biezumā vismaz 30 minūtes sasniegtu 56 °C, nodrošinot atbrīvošanos no dzīvām PKN un dzīviem pārnesējiem. Kompostēšanas termiskās apstrādes gadījumā kompostēšanu veic saskaņā ar apstrādes specifikāciju, kas apstiprināta saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 18. panta 2. punktā minēto procedūru.

   Uz pārvietošanu attiecas šādi nosacījumi:

   a) koksni vai mizu pārvieto oficiālā uzraudzībā un ārpus pārnesēju lidošanas sezonas vai pārklāj ar aizsargpārklāju, nodrošinot, ka citu augu, koksnes vai mizas invāzija ar PKN vai pārnesējiem nav iespējama;

   b) koksni vai mizu, kas apstrādāta saskaņā ar 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, drīkst pārvietot, ja tai ir pievienota apstiprināta apstrādes uzņēmuma izsniegta augu pase.

   Šis punkts neattiecas ne uz koksnes iepakojamo materiālu, ne uz uzņēmīgu koksni, kas iegūta no individuāli testētiem augiem, kuri atzīti par brīviem no PKN.

3. Uzņēmīgu koksni koksnes iepakojamā materiāla veidā drīkst pārvietot, ja tā atbilst 1. iedaļas 3. punktā minētajiem nosacījumiem.